

Ведущая українських страниць
Галина Маслюк

Афоризм:

До тебе, Україно, наша бездоляная мати,
Струна моя перша озветься.

Леся Українка

«What's Past Is Prologue»,

ця шекспірівська мудрість «Минуле – це пролог», залишається актуальною по сьогодні, підкреслюючи, що без шанування та плекання минулого «кожній спільноті грозить занепад».

З нами можна зв'язатися:

e-mail: press.galinamk@gmail.com
tel.: +30 6980737284, +30 6973862293
з 11.00 до 16.00 з вівторка по четвер

ОГЛЯД УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

ПАРТНЕРСТВО США З УКРАЇНОЮ І ГРУЗІЄЮ

ПІДЕ НА КОРИСТЬ УСІМ, вірить **УНІАН**. Головною метою візиту віце-президента США Джона БАЙДЕНА до України та Грузії 20-22 липня є зміцнення партнерських відносин, заявив радник віце-президента Тоні БЛІНКЕН під час телеконференції для журналістів. «Сполучені Штати високо поцінують партнерство з Україною і Грузією, тож головна мета подорожі – зміцнити ці партнерства конкретними заходами», - сказав Т.БЛІНКЕН і зауважив, що поїздка Дж. БАЙДЕНА є не візитом ввічливості, а важливим кроком зовнішньої політики США. Саме тому Дж. БАЙДЕНА супроводжує чисельна делегація, у складі якої високопосадовці з Державного департаменту США, Ради національної безпеки при Білому домі, з Міністерства оборони та з Національної економічної ради. Він вкотре наголосив, що США не мають наміру домінувати в будь-якому регіоні. Він підкреслив, що це партнерство не завдає шкоди жодним іншим країнам, а піде на користь усім. «Другий спільний знаменник для обох візитів – той, що Україна й Грузія надихнули людей в усьому світі, включно зі Сполученими Штатами, своїми мирними революціями у недалекому минулому». Під час візиту Д.БАЙДЕН зустрінеться з Президентом Віктором ЮЩЕНКОМ і прем'єр-міністром Юлією ТИМОШЕНКО.

«КУДИ ЗАВГОДНО, ТІЛЬКИ ПОЇХАТИ ЗВІДСИ»

– заголовок «Газети по-київські». Часопис зробив опитування громадян – різних за віком і уподобаннями на тему – чи зможе криза в країні і наближення президентських виборів спричинити нову хвилю еміграції з України. І думки досить суперечливі. Ось деякі з них: -Україна – держава без майбутнього. Давно мрію втекти. -Брудний Київ краще нагородованої Швейцарії. -Я, як Шалімов. Йому пропонували мільйони за переїзд, а він відмовився. -Мрію видати доньку заміж за іноземця. -Хочеться надійності і свята, як в Італії. Часопис робить невтішний висновок, припускаючи, що в саме повітря України повернувся дух 90-х років, коли впала «залізна завіса» і всі кинулися на свободу за кордони «совка». Газета з жалем відзначає, що людям нині дедалі важче сприймати безлад, постійне приниження, хабарників і бандитів у погонах, економічне свавілля, чвари політиків, продажні суди, безкарних «мажорів».

«ІГРИ В ЗАТІНКУ» - під таким заголовком «Україна молода» пише, що любителі азартних ігор вже майже місяць, як стали правопорушниками. Газета пише, що вони, аби дістатися до гральної зали вчать паролі і переходять на нічну вахту. А гральні заклади «прикидаються» гуртками з вишивки чи клубами любителів доміно. «Україна молода» зазначає, що замість викорінення зла, держава отримала мігрень – втрату інвестиційної привабливості через спонтанне знищення бізнесу і понад 200 тисяч нових безробітних.

ХАЙ ДОЛИНЕ СЛОВО ДО РІДНОГО СЕРЦЯ

Переді мною Людина. З тих, з якими з першого погляду налагоджується контакт на довгі роки. Відкрита щира посмішка, доброзичлива терпимість, цій жінці наче вже відомо щось більше, ніж всім іншим. Звідси і аристократична толерантність, і енергійний оптимізм, віра в свій народ і його майбутнє. Моя співрозмовниця – Ірина Ключковська, директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК) Національного університету «Львівська політехніка».

А швидше за все розповість про суть очолюваної пані Іриною організації витримка з сайту МІОК, або точніше його підрозділу – освітньо-інформаційного проекту «ДУДА», який є вірним помічником нам, діаспорним громадам та освітнім закордонним студіям.

Отже, знайомтесь:

«ДУДА» – це абревіатура однієї з засад «ДЕРЖАВА УКРАЇНА – ДІАСПОРА», на яких стоїть Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою. Гасло «ДЕРЖАВА УКРАЇНА – ДІАСПОРА» означає співжиття, співтворчість, місток зв'язку, перетікання між двома духовними посудинами: деревом і цвіттом, яблуком і яблуком, вогнищем і іскрою, чайкою і чаєнятами, Матір'ю і дочкою, Дівочою і Сином, садибою і лелекою, між серпанком і рушником, зозулею і її погубленими дітьми, кобзарем і поводирем, між «бабами» і «мамаями», між могилою курганом та грудкою землі, Славою і Словом, між Вітварем і навою Вірних.

Ці два світи «ДЕРЖАВА УКРАЇНА – ДІАСПОРА» думають, живуть, творять під єдиним небесним прадеревом світу, так званім зоряним Чумацьким шляхом, Журавлиною дорогою, Вужем світу, Божою Дорогою, якою відходить у Всесвіт кожен українець і приходять Пращури.

Саме ж поняття «ДУДА» викликає до уваги духовий музичний інструмент, який у нашій мові має багатобразне сприйняття: волчка, коза, баран, міх, сопілка. В українців дуда колись входила до оркестру Запорізького війська, а тепер звучить на святах. У гуцулів інструмент оздоблюють китицями, металевими брязкальцями, інколи прикрашають скульптурною голівкою кози.

життя, співтворчості світів «ДЕРЖАВА УКРАЇНА – ДІАСПОРА» у бистрому Звуці, гучному Голосі, правдивому Слові, мелодійній Пісні. Народна музика, пісня – це найшвидший і найдоступніший зв'язок з душею людини, це те, що спонукає до Соборності українців. У пурпуровому фоні, з якого виділяється фігурою емблема сайту «ДУДА», свідомо закладено поєднання матеріального (червоного) і духовного (синього). У такому поєднанні матеріальним принципом життя керує подвижництво та творча Харизма. Тож хай звучить «ДУДА» веселковими барвами звуку і звук-Слово хай долине до рідного серця і душі, щоб там оселитися!

-Пані Ірино, які основні засади Вашої організації? Для чого її створено?

-Основна теза - назустріч один одному. Що це означає? Що українська громада і ті бюджетні інституції, які створені для зв'язку з нею, повинні підтримувати один одного, співпрацювати. Якщо у нас відбуваються заходи, пов'язані з питаннями діаспори, представники закордонних українців

обов'язково повинні бути присутні. По-перше, це показує, що вони підтримують нас, як і ми їх, по-друге, тільки на таких спільних заходах можуть бути виявлені больові точки. Друга позиція – біном Україна – діаспора в замкнутому колі, про який говорить Оксана Пахльовська, професор італійського університету La Sapienza повинен бути розірваний, тому що за законами термодинаміки замкнута система дії «Україна - світові українці» приводить до її руйнування, до її знищення. Для того, щоб цей біном був життєздатним, до української тематики потрібно залучати людей неукраїнського походження. Те, що робите ви, наприклад, через контакт з Нікосом Лігеросом. Адже Україна через її довгу закритість, випала з європейського контексту. Для того, щоб ввести Україну як культурний феномен в європейський контекст, ми мусимо з ними контактувати, багато вчитися від них. Коли такі люди залучаються до українознавчих питань, вони є носіями наших ідей, знань про Україну, які вони потім можуть поширити у світі, і ми можемо навчитися від них нових методів роботи, нового бачення. З іншого боку, ми повинні використовувати їх як інструмент поширення наших знань у світі, ми маємо багато цінного і гарного, і в культурі, і в історії. Але про нас ніхто нічого не знає. Для того, щоб нас пізнали і знали хто ми є, ми повинні самі відповісти на питання «хто ми є?». Якщо ми зможемо на нього відповісти, ця проблема буде розв'язана. І контакти з такими провідними науковцями є дуже важливими. Ваша книжка «Під вагою колосся», перекладена українською мовою, це є великий вклад у втілення цієї ідеї. Це дає нам можливість запросити цього видатного вченого до нас. По-перше, він краще зрозуміє Україну, а Україна відкриє його для себе.

Кожний наш захід має вагу тільки тоді, коли він має результат шляхом обговорення і вироблення певних пропозицій. Тому я дуже тішуся, що результатом наших Конгресів 2006 та 2008 року є дуже конкретні речі. Перше - це обговорення питання українознавчих студій за кордоном, і друге – це питання становлення української школи на європейському рівні, першим кроком якого є створення Міжнародної української школи (вам судити чи він є вдалим чи ні). Це був результат запитів українських громад про необхідність створення такої інституції. Але найбільшим досягненням ми вважаємо проведення запланованих на жовтень цього року парламентських слухань з питань української діаспори. Цей шлях є дуже довгий, уявіть, перше звернення ми зробили в 2006 р., в 2008 р. його затвердили і лише цього року вони відбудуться. Але це є конкретний результат. І добитися його можна лише спільними зусиллями.

До організаційного комітету нашої організації входять такі ключові фігури світового українства як Аскольд Лозинський, Ярослава Хортянці. Знаковим є те, що річні збори ради директорів Світового Конгресу Українців проходять цього року у Львові певною мірою завдяки існуванню нашого інституту. Контакти зі світовим українством і їх реакція на нашу діяльність є підставою вірити в необхідність існування таких державних інституцій як наша. Це підстава для трактування важливості і необхідності залучення світового українства до розбудови нашої держави і використання його величезного культурного, політичного, економічного потенціалу.

Тепер трошки про те, що конкретно ми можемо робити як державна інституція з дуже скромним економічним бюджетом. В першу чергу ми створили Інтернет сайт, куди ми закладаємо інформацію, яка може бути корисною українським громадам. Це є навчально-методичні матеріали, сценарії, розкрита символіка України, видатні постаті. Але це наше бачення. Ми дуже хотіли би, щоб цей сайт став інтерактивним. Ми часто ставимо питання і хотіли би мати зворотну відповідь. Найактивніший механізм на мою думку – це відповідь на запит.

Другий наш напрямок – це програма «Крок до України». Тобто в перспективі ми плануємо зробити українознавчі студії з вивченням української мови і, звичайно, це ми вже зрозуміли від спілкування з діаспорою, ми повинні працювати

Директор МІОК Ірина Ключковська.

над створенням підручників вивчення української мови як іноземної. І ми маємо напрацювання в цьому напрямку, зокрема, з прекрасними відгуками апробований підручник у Великобританії, Польщі, Німеччині на українознавчих студіях в Грайсвальді, розробленому за сучасними методиками. Тепер залишилося роздобути десь гроші для його видання. Підручник буде складатися з трьох частин: крок один, два і три. Крок один вже зроблений – це підручник для вчителя. Другий – підручник для студента чи учня і третій – диск із записами, карточками з граматичними вправами, які базуються на комунікативних засадах.

Наступний наш проект – «Назустріч новій хвилі», тому що наш інститут чи не з перших в Україні розглядає нову хвилю еміграції як позитивне явище. Кожне явище має свій плюс і свій мінус. Багато негативу вилилося на голови наших робітчан через засоби масової інформації. Своїми скромними зусиллями ми намагаємося змінити образ цього трудівника і показати, що в кінцевому результаті це є позитив. В рамках цього проекту ми започаткували проект «Діти емігрантів про себе».

-Якщо можна, трошки детальніше про цей та інші проекти Вашої організації.

-Під час проведення нашого Конгресу ми вперше винесли на обговорення питання четвертої хвилі еміграції «Здобутки, втрати і перспективи». Знаючи, яка кількість людей виїхала за кордон за час незалежності України ми задалися питанням, що сталося з дітьми, які залишилися в країні без батьків, або виїхали до іншої країни. Так народилася ідея проведення конкурсу, який ми так і назвали - «Діти емігрантів про себе». До нас прийшли роботи від дітей з України, Італії, Португалії, Болгарії та Росії. В нас були сформовані компетентні слухання на чолі з лауреатом Швенківської премії Ігорем Калинцем. Коли ми почали аналізувати ці твори, ми побачили, що діти, так як вони це вміють, своїм розумом, своїми серцями підіймають величезний пласт проблем – і соціально-економічних, і морально-етичних, і психологічних. Робиться зрозумілим, що ці проблеми потрібно винести на обговорення суспільством, тому що до останнього часу тема соціального сирітства просто замовчувалася. На щастя, нас підтримав Фонд Арсенія Яценюка «Open Ukraine», ми виграли грант і результатом стало видання першої частини книги, проведення круглих столів, які охопили Західну та Східну Україну. До участі було залучено фахівців різного профілю – психологів, юристів, практиків і теоретиків, вчителів тощо. Це обговорення показало, що проблема немає регіонального виміру, це загальноукраїнська проблема. Наприклад, дитина з Донецької області відправила свій вчительці лист «Діти чи гроші?». У Східній Україні питання соціального сирітства стоїть не менш гостро, ніж в Західній. За останніми даними понад 2 мільйони громадян виїхало на заробітки до Росії. Цікаво, що під час круглого стола в Донецьку офіційна особа підійшла до нас і сказала: «Ви знаєте, ми навіть не знали, що ця проблема має ще й такий вимір».

Для повноти дослідження питання ми розробили концепцію проекту «Батьки-емігранти

– дітям». Ми дуже сподіваємося, що батьки відгукнуться на заклик, як це зробили їхні діти. Потрібно зрозуміти причину, чому вони поїхали і як вони бачать вихід із цієї проблеми.

Ще один, найбільш романтичний наш проект – «Відкриємо для України українську діаспору». Ми провели невеличке соціологічне дослідження і побачили, що в середньому люди в Україні зовсім не знають, що таке українська діаспора, чим вона займається, які імена, школи, університети тощо. І тому цей проект має на меті ознайомити громадськість з діяльністю окремих осіб, окремих громад за кордоном. Оскільки пріоритетом діяльності нашого інституту є дослідження явищ, що сталися за роки незалежності нашої країни – це східна діаспора та четверта хвиля, тому наша увага акцентована саме на цих категоріях. Нам би хотілося вивести цей проект на всеукраїнський рівень. Щоб люди знали, яка величезна робота робиться в діаспорі. Ми дали нашим студентам розшифрувати абрєвіатуру СКУ, ЕКУ і вони не змогли цього зробити. Скажіть, хто в Україні знає про існування Світового Конгресу Українців, Європейського Конгресу Українців? Спочатку було дуже важливо налагодити за-

боронений ще за часів Радянського Союзу контакт між державою Україна і українською діаспорою. Зараз важливо повернути до українського питання науковців, вчених неукраїнського походження. А це може зробити тільки діаспора.

–Справа в тому, що українська діаспора ніколи не була відчуженою, завжди сприймала себе як складову частину українського народу, ми один народ. Це тут, в Україні, нас сприймали по-іншому.

–Це спільна справа. Тут і далі сприймають по-іншому. Якщо взяти Україну в цілому, то це як багато різних сторінок. Я люблю повторювати фразу Оксани Пахльовської: «Експропріація імені – це експропріація історії, експропріація історії – експропріація пам'яті». Якщо продовжити цей ряд думкою вашого Лігероса, що «доки продовжується геноцид пам'яті, продовжується геноцид народу», все виглядає досить невтішно. Як ви розумієте, відбулася експропріація імені та історії, в тому числі історії української діаспори. В людей ще немає нормального сприйняття, оцінки важливості, так як це робить Китай, так як це роблять євреї...

–Дозвольте з вами погодитися на прикладі Греції, де надзвичайно маленька країна втрачає величезні суми грошей з держбюджету на вивчення грецької мови в світі.

–Безумовно! Бо генетична пам'ять неоцінима! Вона може прокинутися навіть через покоління. І ці люди можуть багато чого зробити для своєї держави. Гадаю, зараз Україна і світове українство дали дуже гарний приклад ефективної співпраці – це проект по Голодомору «Україна пам'ятає – світ визнає» та проект «Незгасима свічка». Такої співпраці потрібно досягти і в питанні вступу України до ЄС. Необхідно «виховувати» поступово громадську думку. Але Україна до цього неодмінно прийде.

–Може для нас всіх вже прийшов час відійти від рівня почуттів і перейти до розробки якихось науково-методичних розробок, спрямованих на це зближення. Безумовно, час і дія – є вирішальним чинником, але спільними зусиллями можна подолати відстань набагато швидше. Дякуємо за самовіддану працю Вам та Вашим співробітникам.

Галина Маслюк

ОГЛЯД УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ

«РОСІЯ СПОДІВАЄТЬСЯ ПОДІЛИТИ КЕРЧЕНСЬКУ ПРОТОКУ ПО-БРАТСЬКИ» – заголовок «Газети по-українськи». Часопис торкається суперечки між МЗС України і Росії щодо проведення переговорів щодо такого поділу протоки. Після останнього раунду консультацій українське МЗС заявило, що Москва відмовляється від переговорів. Російське зовнішньополітичне відомство закинуло, що це не відповідає дійсності, назвавши заяви Києва некоректними. Експерти відзначають, що в результаті глухого кута, в якому раз по разу опиняються переговорники, Україна не скоро поділить Керченську протоку й Азовське море. А перший заступник Секретаря РНБО, экс-міністр закордонних справ Володимир Огризко припускає, що Керченську протоку теж поділять у Гаазі, як це було з континентальним шельфом навколо острова Зміїний.

ВІКТОР ЮЩЕНКО ВВАЖАЄ УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ ОПОРОЮ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ, пише «Кореспондент». Про це він сказав у тернопільській області під час літургії в паломницькому центрі УГКЦ. «Сьогодні з особливою повагою кажу про подвиги Української греко-католицької церкви, її ієрархів, священнослужителів та усіх вірян. У найбільш чорні години вона стала опорою нації та береже цю місію до цього часу», – сказав Президент. Також Ющенко подякував голові УГКЦ Любомиру Гузару за внесок у духовність українського народу та продовження традицій УГКЦ. Як повідомлялося, 11 липня Президент України Віктор Ющенко взяв участь в обряді освячення купольних хрестів нової козацької церкви Різдва Пресвятої Богородиці в Конотопі Сумської області. Нагадаємо, в березні депутати Івано-Франківської облради проголосували за надання Українській греко-католицькій церкві статусу репресованої.

«НАЙГОЛОВНІШОЮ ХУЛІГАНКОЮ УКРАЇНИ» вона називає сама себе. А її прихильники – найпривабливішою співачкою сучасності. Її міжнародний фан-клуб в одній лише Європі нараховує 15 країн. Вона володіє унікальною якістю причаровувати своїх слухачів, занурюючи їх в магію гуцульських мотивів та сучасних аранжувань. Отже, дозвольте представити Вам головну призерку міжнародного пісенного конкурсу «Євробачення-2004», володаря гран-прі Міжнародного фестивалю мистецтв «Слов'янський базар», титулу «Людина року» і музичної премії World Music Awards, та, нарешті, Народну Артистку України – Руслану. Стільки голосних титулів для такої молоді та тендітної дівчини зі Львова. Її приголомшувачий успіх почався з пісні «Дикі танці». Одноіменний альбом, який вийшов після, отримав заслужене визнання у всьому світі. Дев'яносто сім тижнів Руслана лідувала у різноманітних хіт-парадах зачарованої Європи. Тільки в самій Україні альбом п'ять разів набував статусу платиновий, зробивши Руслану першою виконавицею, що продала на батьківщині 500 тисяч екземплярів. Незабаром, Руслана отримала престижну нагороду «World Music» в Лас-Вегасі як найуспішніший у світі український виконавець. Співачка гастролювала в різних кутках світу від Сибіру, Канади та Ісландії до Греції, Турції і Китаю, де вона нещодавно виступала на Олімпійських іграх в Пекіні. А 25 липня цього року Руслана приїздить в Чикаго.

ШЕВЧЕНКО СТАНЕ КІНОЗІРКОЮ – такий багатообіцяючий заголовок «Газети по киевски». Стаття розповідає про зйомки українського футбольного форварда Андрія Шевченка у стрічці про футбольних фанатів італійського режисера Стефано Кальванья. Нова стрічка «Останній ультрас» розповідає правдиву історію про життя італійських тіффозі. Вона вийде на екран вже у вересні нинішнього року. Андрій Шевченко, який знявся в компанії професійних акторів, зіграв не самого себе, як це роблять подеколи професійні спортсмени, а повноцінну роль – друга головного героя, ватажка футбольних хуліганів одного з клубів. Для Шиви це вже не перший досвід в кіно. Його запрошували зніматися ще у 2000 році, коло в Україні планували екранізувати «Матч смерті». Але той проект так і залишився на папері. Пізніше Андрій зіграв епізодичні ролі у двох італійських кінокомедіях.

ЩО ДЕНЬ ПРИЙДЕШНІЙ НАМ ГОТУЄ?

Ще одна зустріч з Евою Гатою в Афінах

ніколи не читаю художньої літератури.

Ева Гата вивела для себе і через свої твори ділиться з друзями основними законами Всесвіту, завдяки яким можна жити повноцінним життям і в повній гармонії зі світом. Перший основний закон – Природа завжди з вами у всьому погоджується. Якщо їй скажете, що ви старенькі, бідні й нещасні – то Природа дасть вам ще паличку, як бабусі. Люди не усвідомлюють, що природа жива. Своїми думками ми творимо цей світ. Якщо повіриш у себе – тоді отримаєш крила, щоб літати. Другий закон – світ справедливий, і все, що з нами стається, стається справедливо. Немає випадковостей – усе закономірно. Ми отримуємо лише те, що посяли. Нікого не потрібно звинувачувати, і себе також – просто аналізувати, чому саме так трапилося. Це причинно-наслідковий зв'язок.

Інша тема порушується в книзі «Тут і там, або стежка між Парнасом та Олімпом». Тут мова йде про забезпечених людей, які не почувуються щасливими: вони всі дряпаються на Олімп, забуваючи про Парнас. Олімп – це символ влади, слави, Парнас – натхнення. Ми ніколи не можемо

здобути слави без натхнення. Коли ти знаходиш ту нішу, де можеш робити щось із натхненням – ти знаходиш стежку між Парнасом і Олімпом.

І нарешті, натхнення творити з'явилося в Еві саме тут, у Греції, на святій горі. У своїх чисельних інтерв'ю Ева неодноразово наголошувала, що в Дельфах на Парнасі написала води з Кастальського джерела, де, за давньогрецькою міфологією, живуть Музи. Як кажуть, що ж то за письменник, що не напився води з Кастальського джерела?

Чи може викликати здивування, що кожна наступна книга Еви Гати презентується в Греції і що, певною мірою, тут багато тих, хто просто чекають на продовження? Так, 15 липня в Українській Світлиці, що при Посольстві України в Греції відбулася презентація останньої книги «Сюрпризи долі, або змагання між Аполлоном і Паном». Давно знайомим, друзям, представникам, посольства, української громади, але й новим людям, що вперше потрапили на презентацію, письменниця розповіла про свою нову роботу, яка, дійсно, певною мірою є продовженням попередньої.

Життя час від часу полюбляє дарувати нам сюрпризи. Добре, якщо вони приємні, проте частенько буває навпаки. Вже скоро полудень віку, кожний день подібний до попереднього. І раптом зрада. Усе, що будувалося впродовж багатьох років руйнується. Попереду прірва. Як її переступити? Як потрапити на інший бік? Відповіді на ці запитання дає роман «Сюрпризи долі, або змагання між Аполлоном і Паном». Авторка зачитала деякі уривки з нової книги і наголосила, що як і попередні її твори – «Очищення, або роблю, що хочу», «З варяг у греки, або Історія, накреслена рунами», «Тут і там, або стежка між Парнасом та Олімпом» – ця також дає людям поради і сили перебороти будь-які труднощі, рухатися вперед. Присутній цього разу на презентації видавець усіх чотирьох книг письменниці Орест Косак розповів присутнім цікаву ідею щодо можливості розповсюдження в Греції української книги, брак якої так відчувають тут українці. Пан Орест готовий взятися до цієї справи і ми широко сподіваємося, що жодні труднощі не зупинять його у цій благородній і корисній справі.

А нашій щирій землячці з грецьким псевдонімом Еві Гаті бажаємо нових творчих здобутків. Чекаємо на новий філософський роздум, пронизаний містичними деталями безмежної древньогрецької філософії.

Галина Маслюк.

Світлина Олени Галушки.

ОГОЛОШЕННЯ

Українська недільна школа при Товаристві «Українсько-грецька думка» та Міжнародна українська школа, які протягом навчального року працюють щосуботи з 9.00 за адресою: Афіни, вул. Ретимну, 2 (біля Археологічного музею), оголошують набір учнів на наступний 2009/2010 р. При школі діє група для дошкільнят.

Звертатися за телефонами: 6976688577, 6947377543

Ева Гата відповідає на питання слухачів.

«Цього разу Олена вирішила нікому нічого не розповідати. Це ж не вигадка, а справжня реальність, тому боялася, щоб ніхто не наврочив і не зіпсував її щастя. Яке блаженство усвідомлювати, що про тебе хтось дбає. Вперше за багато років вона почувала себе справжньою жінкою. Їй не треба ні про що турбуватися. Пантелій подбав про все: візу, квитки, гроші й усілякі дрібниці, необхідні під час подорожі. Він навіть замовив для неї готель на одну ніч поряд з летовищем, оскільки його літак прилітав в Афіни днем пізніше.»

Уривок з книги «Сюрпризи долі, або змагання між Аполлоном і Паном».

Нове явище в українській літературі, як це писала ще наприкінці минулого року українська преса, є досить відомим явищем у Греції. Мова про Еву Гату. Під таким псевдонімом творить поважна викладачка кафедри прикладної математики Львівського університету ім. Івана Франка Ольга Косак. Почала писати ще з дитинства. Пише підручники і їй це вдається. Починає від маленького і йде вперед. Подобається сам процес, від якого отримує велику насолоду. Від народження цікавиться філософією і застосовує її принципи в житті. Отримуючи результат зрозуміла, що повинна поділитися з іншими. – Коли мені розповідають про свої проблеми я знаю як їх розв'язати, – розповідає Ева Гата. – Інша справа, що люди не завжди сприймають моїх порад, але я знаю в чому корінь. Тому мені захотілося писати і я зрозуміла, що не можу зупинитися. До речі, за рік я написала чотири книжки. Коли пишу книжку, користуюся тільки першоджерелами і

Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» у рамках постійно діючого проекту «Назустріч новій хвилі» (спрямованого на допомогу трудовим мігрантам) започатковує видання **«Батьки-емігранти – дітям»**.

Дорогі Батьки! Просимо свій відвертий і щирий голос подати на адресу: Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка»: вул. С. Бандери, 32-Д, м. Львів, Україна, 79013; тел./факс: +38032 258-01-51; E-mail: iieec@polynet.lviv.ua http://miok.lviv.ua/

Дорогі земляки!
У Греції готується до друку друга збірка поезії українських емігрантів. Перша збірка побачила світ у 2002-му році під назвою «Дзеркало душі нашої» і була проілюстрована українською художницею Ларисою Боровик. Надіслати поезії до нової збірки можна за адресою: Г. Маслюк, Харокітопу 87, Т.К. 176 76 Καλλιθέα, Αθήνα